

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201640
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222201640.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Róbert Foltán v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. A. XX/XX, D., o 970,99 € s prísl., na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda z 12.07.2022, č. k. 10Csp/33/2022-72, v časti trov konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu sa odmieta.
- II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 970,99 € ako aj 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 636,35 € od 18.09.2021 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na prvoinštančnom súde (výrok I) a povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 29 € a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 151,39 € prostredníctvom jeho právneho zástupcu (výrok II).

2. Včasným odvolaním voči platobnému rozkazu v časti výroku II o náhrade trov konania sa žalobca domáhal, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo ho zmenil tak, že zaviazal žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 61,74 € s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 € s DPH. Súd prvej inštancie mu nepriznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu tohto (tretieho) úkonu, s čím žalobca nesúhlasí, pretože jeho nárok sa opiera o § 13a ods. 1 písm. d) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému, spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Nemožno argumentovať odkazom na ust. § 251 CSP, pretože predmetné ustanovenie neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny. Úkon právnej služby, akým je predžalobná výzva, nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc ale zo zásady iura novit curia sporný úkon mohol súd právne posúdiť ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Odkázal na rozhodnutia niektorých krajských súdov v tejto súvislosti a doplnil, že súd sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo takýto úkon nepriznal.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) skôr, ako mohol pristúpiť k preskúmaniu odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, zistil, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

4. Základné princípy Civilného sporového poriadku vyžadujú, aby bol spor rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, tak spôsobom vyhovujúcim legitímnemu očakávaniu, že spor bude rozhodnutý spravodlivo (článok 2 ods. 2). Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo 06.03.2017, sp. zn. 3 Cdo 6/2017).

5. V rozhodnutí z 27.01.2022, sp. zn. 2Obdo/108/2021 najvyšší súd vyslovil právny záver, že podľa § 357 písm. m) CSP nie je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak súd prvej inštancie o trovách konania (o nároku a o výške) rozhodol v rámci platobného rozkazu vydaného sudcom. Vo veci bola podaná aj ústavná sťažnosť, ktorú ústavný súd uznesením z 19.10.2022, sp. zn. I. ÚS/559/2022 odmietol. Citované rozhodnutie najvyššieho súdu bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2023 (ako R 4/2023), čím nadobudlo postavenie judikátu, na ktorý treba nazerať ako na ustálenú rozhodovaciu prax. Odvolací súd preto podľa druhej vety § 393 ods. 2 CSP vo vyššie uvedenom rozsahu odkazuje na judikát R 4/2023.

6. Vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť (výrok I).

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a čl. 4 ods. 1 CSP vychádzajúc z toho, že v dôsledku odmietnutia odvolania sa v konaní nemohlo pokračovať. Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by výslovne upravovalo otázku náhrady trov konania v takomto prípade. Odvolací súd zastáva názor, že právnou úpravou, ktorá je posudzovanej právnej veci obsahom a účelom najbližšia, je ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, ktoré sa zaoberá náhradou trov zastaveného konania. Odmietnutie odvolania je totiž takisto procesným rozhodnutím a spôsobuje rovnaké procesné následky, ako zastavenie konania, pretože k meritórnemu prieskumu napadnutého rozhodnutia a k zvráteniu jeho účinkov v odvolacom konaní už nemôže dôjsť. Odmietnutie odvolania zaviniť odvolateľ svojím neprípustným podaním, preto treba náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 v spojení s čl. 4 ods. 1 CSP priznať protistrane, ktorou je v tomto prípade žalovaný. Žalovaný sa ale odvolacieho konania de facto nezúčastnil, v dôsledku čoho odvolací súd v súlade s judikatúrou (R 72/2018) rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania (výrok II).

8. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.